

Afvisning af klage i sag om § 25-tilladelse efter miljøvurderingsloven til Baltic Pipe projektet

19/06808

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 50, stk. 1, jf. § 49, stk. 1. ^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Miljøstyrelsens afgørelse af 12. juli 2019 om § 25-tilladelse til Baltic Pipe projektet på land fra Houstrup Strand til Faxe Syd tilslutningspunktet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet ^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2. ^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 6. august 2019 med supplerende oplysninger af 28. januar 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Middelfart Kommune.

Middelfart Kommune har anført, at billigere naturgas på sigt kan resultere i, at incitamentet til at skifte til CO₂-neutrale alternativer mindskes, og at reduktionen af CO₂-udledningen dermed går i stå både i Danmark og Polen. Kommunen henviser til, at Danmark i Paris-aftalen har forpligtet sig til at stræbe efter, at den gennemsnitlige globale temperatur ikke stiger med mere end 1,5°C. Ved at give Polen et lidt mere miljøvenligt alternativ til kul og olie og ved at realisere et projekt, som medfører lavere naturgaspriser også i Danmark, er det kommunens vurdering, at overholdelsen af Paris-aftalen vanskeliggøres. For at sikre, at Danmark overholder Paris-aftalen, finder kommunen, at der som en del af miljøkonsekvensrapporten bør gennemføres en beregning, der viser konsekvensen af CO₂-udledningen i Danmark uden Baltic Pipe projektets gennemførelse, hvor naturgassen udfases i løbet af få år, og med Baltic Pipe projektets gennemførelse, hvor naturgassen først udfases i eksempelvis år 2050. Før denne beregning er gennemført, er grundlaget for at meddele en VVM-tilladelse efter kommunens opfattelse ikke til stede.

Endvidere har Middelfart Kommune anført, at kommunen er klageberettiget på borgernes vegne, da borgerne har samme rettigheder i forhold til Baltic Pipe projektet, som borgerne i Holland har i forbindelse med den hollandske regerings implementering af tilstrækkelige klimaregler. Kommunen har henvist til, at den hollandske højesteret ved Urgenda-sagen har

pålagt den hollandske regering, at udledningen af CO₂ ved udgangen af 2020 skal reduceres med 25 procent i stedet for det oprindelige mål på 17 procent i forhold til niveauet i 1990. Den hollandske højesteret henviste således til, at et sikkert klima er en menneskerettighed.

Sagens oplysninger

Den påklagede afgørelse

Miljøstyrelsen har den 12. juli 2019 i medfør af miljøvurderingslovens § 25 meddelt tilladelse til Baltic Pipe projektets landdele. Projektet skal forbinde rørledningen Europipe II i Nordsøen med rørledninger i Polen. Projektets landdele i Danmark etableres på strækningen fra Blåbjerg i Varde Kommune, tværs over Jylland, Fyn og Sjælland, hvor den føres ud på søterritoriet i Faxe Bugt.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Ifølge miljøvurderingslovens § 50, stk. 1, kan afgørelser efter lovens § 25, jf. 49, stk. 1, påklages af enhver med retlig interesse i sagens udfald og landsdækkende foreninger og organisationer, der som formål har beskyttelse af natur og miljø eller varetagelsen af væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen og har vedtægter eller love, som dokumenter deres formål, og som repræsenterer mindst 100 medlemmer.

Udtrykket retlig interesse er ikke nærmere defineret i miljøvurderingsloven. Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder imidlertid, at afgrænsningen af, hvem der er klageberettiget, må afhænge af de intentioner, der ligger bag miljøvurderingslovens bestemmelser om miljøvurdering af konkrete projekter. Formålet med en miljøvurdering er, at der under inddragelse af offentligheden tages hensyn til projekters sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder den biologiske mangfoldighed, befolkningen, menneskers sundhed, flora, fauna, jordbund, jordarealer, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, landskab, kulturarv, herunder kirker og deres omgivelser og arkitektonisk og arkæologisk arv, større menneske- og naturskabte katastroferisici og ulykker og ressourceeffektivitet og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer, jf. miljøvurderingslovens § 1, stk. 2. Miljøvurderingsloven fastlægger endvidere, at der skal ske en bred inddragelse af offentligheden, og udgangspunktet er derfor, at der er en tilsvarende vid adgang til at klage.

En sådan fortolkning følger ligeledes af VVM-direktivets ^[4] artikel 11, stk. 1, og Århus-konventionens ^[5] art. 9, stk. 2, hvorefter det skal sikres, at medlemmerne af den berørte offentlighed, som har tilstrækkelig interesse, har adgang til at klage. Ved den "berørte offentlighed" skal der efter artikel 1, stk. 2, litra e, forstås den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i miljøkonsekvensvurderingen. Tilsvarende følger af Århus-konventionens artikel 2, stk. 5. Af formuleringen "tilstrækkelig interesse", følger dog også, at ikke enhver, der henhører under "den berørte offentlighed", er klageberettiget.

En retlig interesse må normalt antages at foreligge hos personer, erhvervsdrivende eller foreninger med tilknytning til det område, hvor det påtænkte projekt ønskes etableret, da de som udgangspunkt vil have en tilstrækkelig interesse som en del af den berørte offentlighed. I vurderingen af, om interessen er tilstrækkelig, indgår aktualiteten og væsentligheden af de gener, som projektet måtte indebære for klager. Mere ubetydelige gener, herunder set i

forhold til områdets karakter, medfører således ikke klageberettigelse. En rent ideel interesse eller en mere almindelig, principiel, teoretisk eller holdningsbaseret interesse, eksempelvis i et områdes natur- og miljøforhold, vil heller ikke i sig selv kunne begrunde klageberettigelse. ^[6]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Middelfart Kommune ikke er klageberettiget. Nævnet har i sin vurdering lagt vægt på aktualiteten og væsentligheden af de gener, som det konkrete projekt indebærer netop for klager. I vurdering har nævnet endvidere lagt vægt på, at en mere ideel interesse hos kommunen i, at der ikke sker en øget CO₂-udledning i Danmark som følge af etableringen af en ny gasforsyningsforbindelse til et andet EU-medlemsland, ikke kan begrunde en tilstrækkelig interesse efter miljøvurderingsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at Urgenda-sagen, ^[7] herunder de hollandske domstoles fortolkning af den Europæiske Menneskerettighedskonvention, ^[8] ikke medfører, at klager må anses for at have en tilstrækkelig interesse i nærværende sag. Det er endvidere nævnets opfattelse, at de to sager ikke er sammenlignelige.

Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 3.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Miljøstyrelsens afgørelse af 12. juli 2019 om § 25-tilladelse efter miljø-vurderingsloven for Baltic Pipe projektet på land fra Houstrup Strand til Faxe Syd tilslutningspunktet.

Formand

1. Lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). ↑
2. Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet. ↑
3. Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv. ↑
4. EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, der er ændret ved EU-ROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/52/EU af 16. april 2014. ↑
5. Århus-konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet. ↑
6. Se tilsvarende i Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 21. juni 2012 i sagsnr. NMK-41-00115, samt Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 1. juni 2012 i sagsnr. NMK-41-00104. ↑
7. Stichting Urgenda v. De Staat Der Nederlanden, C/09/456689/HA ZA 13-1396, 24. juni 2015, ECLI:NL:GHDHA:2018:2610, 9. oktober 2018, og ECLI:NL:HR:2019:2007, 20. december 2019. ↑
8. Bekendtgørelse nr. 423 af 20. maj 1996 med senere ændringer. ↑

Sag:

19/06808

Dato:

18. marts 2020.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Highlight:

Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.dgst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)